

אבנר פרץ

סלמנקה

ג'ירונה

ברצלונה

ש י ר י ם

יולי אוגוסט 1997

גשם על פני העיר

גֶשֶׁם עַל פְּנֵי הָעִיר
כָּל הָרְחוֹבוֹת נוֹהְרִים
אֶל הַפְּלֶאסָה מְאִיזֹר
לְהִצְטַנֵּף מִתַּחַת לְקַמְרוֹנוֹת
(חַיֵּי נוֹהְרִים אֵלֶיךָ).
הַכֶּכֶר רְחוּצָה לְמַשְׁעֵי,
בְּמֶרְכָּז נָטוּ שְׁנֵי אֱהָלִים לְבָנִים -
יְרִיעוֹת שְׁלֵמָה -
אֲנִי נוֹטָה לָךְ אֶפְרַיִם
בְּכֶכֶר שְׁבָלְבִי
לְיוֹם כְּלוּלוֹתֵינוּ.

סולם

אֵין בְּאֵילָה יָד
לְר' מֹשֶׁה דִּי לֵיאֹן
(כְּמוֹ לְרַעוּתוֹ שְׁפָרוּחַ תְּרִזָּה)
אָף רְאִיתִי אוֹתוֹ
חוֹלֵף לוֹ כְּפוּף בְּסִמְטָא
בְּצֵל קַתְדֵרָלָה
וּבְרוּחוֹ
מְצִיב שָׁם סֵלָם
וְרֵאשׁוּ בְּשָׁמַיִם

אווילה 18/7/1997

נגנים בככר

שבת בפלאסה דה אנאיה
שלושה נגנים מגישים מנחה מוסיקלית -
נוגנים בכפר "אל תבכי עבדתי ארְגֵנְטִינָה".
כלה הדורה חולפת ממול
(לא יפה במיוחד
אך מה זה חשוב ..)
פעמון במגדל.
אני מתבונן ונזכר
ביום ההוא
איה חששתי לשאת את עיניך
ומתגעגע כל כך ..

סלמנקה 20/7/1997

אווילה

אווילה

קונכיה שלמה ומיפית
תוכה קדרות משמיה
מתעלפת בשרב צהרים.

לחשב כי פה
דובב האיש משה
את התנא האלקי
וגם המריא עמו
לחזות באור מפלא – רום מעלה.

לחשב כי פה
חזתה תרזה
ושיג ושיח לה עם
קדושי עליון
ומלאכי מעלה.

סבו אוילה והקיפוק
שיתו לבכם לחילה
אל תבואו בשעריה.

לבי לאיש משה
לבי לבת המומרים
ולחזיוניה,
אינם עוד פה
לא אבוא עוד בשעריה.

לילה ראשון בג'ירונה

בְּרֵאמְבֵּלָה דִּי לִיבֶרְטָאט בְּגִירוֹנָה,
לַיֵּד דּוּכֵן גְּלִידָה,
נְעָרָה מוֹכֶרֶת.
נְעַר קָרֵב מְאַחֵז, צוֹבֵט לָהּ, וְהִיא:
"דִּי חֲסוּס, מְסָפִיק!"
הוּא מְחַקֵּה אֶת מַגְדֵּלֵנָה שְׁלוֹ בְּקוֹל מִתְחַנְחֵן:
"דִּי חֲסוּס, מְסָפִיק!"
וְאֲנִי חוֹשֵׁב לְעֲצָמִי:
אִם יֵשׁוּ הַטְּרִיחַ עֲצָמוֹ עַד לְכֹאן
רַק לְצַבֵּט לְמַתְנֵי נְעָרָה,
אוֹלֵי עוֹד מְעַט יִגִּיחַ
מִבֵּיתוֹ הַקְּרוֹב שְׂבִקְאָל,
הַסִּינְיֹזֵר בּוֹנְשֵׁטְרוֹק סָא-פּוֹרְטָה
(הֵלֵא הוּא רַבְּנוּ מֹשֶׁה בֶּן נַחֲמָן),
יִטִּיל מִבֵּט מִחֲמִיר בְּמְשׁוֹבֵת הַנְּעוּרִים
וְיִקְחֵנִי עִמּוֹ לְתַקּוֹן חֲצוֹת.
אָף לֹא.
אֲנִי מִתְבוֹנֵן בְּמִלְצָר עֵינַי
הַרוֹתִים אֶת עֲדָרֵי כֶּסֶף אוֹתִיו
בְּשִׁרְשֻׁרָת
לְקִרְאֵת שְׁנַת הַלֵּילָה
וּפּוֹנָה אֶל חֲדָרֵי בְּמִלּוֹן.

גילה

הבקר בחדרי במלון בג'ירונה

מרתתי בבכי

ובלבי התנגן לו בלי הרף

שיר האבל

כשושנה בגן צומחת

לא פקחה עוד נצתה

נמשלה עלמה גוועת

בהגיע שעת מותה.

אחר כך בארכיב העירוני

מששתי בידי עלים בלים

של ספר רפואות נושן -

נוצרים רפדו בהם

כריכות של ספרי השבונות.

עכשו, כעבר חמש מאות שנה,

מגיח לו הספר מתוך כריכת קבורתו

ומכריז: אני חי!

אך בה בעת ידעתי:

שום ספר רפואות לא יועיל לך עוד, גילה,

ושוב זלגו עיני דמעות.

ערב בככר

שַׁעַת עֶרֶב בְּגִ'ירוֹנָה.
לוֹגֵם קָפָה
בְּכֶכֶר שְׁלִמְרָגְלוֹת הַקְּתֻדְרָלָה.
מִן הַחֲזִית הַנְּשֻׂאָה
שׁוֹלְחִים בִּי הַקְּדוֹשִׁים מִכֵּט עֲיִף.
הַפְּעֵמוֹן אֲשֶׁר קָצַב לִי כָּל הַיּוֹם בְּקַפְדָּנוֹת
אֶת שְׁעוֹת עֲבוֹדָתִי בַּסְּפָרָיָה,
דוֹמֵם עֲכָשׁוֹ,
כְּמִתְחַשֵּׁב בְּשַׁעַת הַהִתְרַגְּעוֹת שְׁלִי.
אֲנִי לוֹגֵם קָפָה,
מִמְתִּין,
מִמְתִּין לְבוֹנֵשֶׁטְרוֹק סָא-פוֹרְטָה.

ג'ירונה 28/8/1997

פרידה מג'ירונה

כמו האוניאר.

זרם לאט.

שקט

ומהרהר.

לוחך את מרגלות בתי הראמבלה.

אינו יוצא משלוחו -

גם לא בסער הפל סביב -

זרם לאט,

שקט ומהרהר

ובחבו צופן

סודות אין חקר.

פאסיג די גראסיה

גאודי,

ארכיטקט משגע.

מפסל בנינים באבן,

מפסל מצדפים מרפסות.

משבץ מכתות צבעונין בקזית;

אחר כך חובש מגבעות

לראשי בניניו.

על ספסל בפאסיג די גראסיה,

אני חורז לילדים אשר בי אגדות

על גאודי ועל בניניו.

ברצלונה 3/9/1997

עפּרה

בְּיוֹם הַלֵּדָת עֶפְרָה
הִלַּכְתִּי עִם עָרֵב לְפָלְאָה אֶסְפָּנָה
וְהִפְעַלְתִּי לְכַבֹּדָה
אֶת מְזֻרְקֵת הַצְּבָעוֹנִין הַמְּמַחֶשֶׁבֶת.
בְּנִיתִי וְסַתְרֹתַי,
בְּנִיתִי וְסַתְרֹתַי
מִגְדָּלוֹת מְרַקְחִים
וְהִיכְלוֹת אֶלְגָּבִישׁ
בְּמִים.

אֵלַי אֲנָשִׁים נִקְבְּצוּ בַּכֶּפֶר
וְהִרְיעוּ בְּשִׁבְעִים לְשׁוֹן:
"הָאֵח, מָה יָפָה!
הָאֵח, מָה מְרָהִיב!"
וְאִישׁ אֶחָד אָמַר:
מְדַהִים מָה מוֹכֵן אָב אוֹהֵב
לְעֲשׂוֹת לְיוֹם הַלֵּדָת בְּתוֹ!
מְעַנֵּן מָה יַעֲשֶׂה
בְּיוֹם כְּלוּלוֹתֶיהָ .."